

Arbejderspørgsnaalet

Et Kirkeblads Syn paa Stillingen.

"Lutheraneren" indeholdt nylig efterfølgende Artikler, som vi vil lade gaa videre til Eftertanke blandt vore Læsere. Efter nogle indledende Afsnit læses:

Allerede ved Begyndelsen af den Krig som nu føres, blev det sagt, at Samfundsforskellighederne i d vordigvis maatte komme til at undergaa vidt rækkende Forandringer som Følge af Krigen. Efter at Kapitalist og Arbejder har levet og kæmpet Side om Side, sig som de nu gjør det i Skyttegravene, kan der ikke være Tale om at opretholde det gamle Forhold mellem dem; der maa finde en Udrensning Sted.

Nu har Forholdene udartet sig saaledes, at Arbejderne er blevet en af de allervigtigste Faktorer i den internationale politik. Tyskland har jo prøvet gennem sine Arbejdere, ja til og med gennem socialistske Arbejdsledere at indvirke paa de russiske Arbejdere for at opnaa Sørfred. England sender Arbejdere til Rusland for at modvirke Rysklands Mandskræfter, i Amerika tager en Samuel Compers Arbejdet op for at bevæge Rusland til at blive sin Allierede tro. I de tre nordlige Landes Hovedstæder er Ulystret - under socialistsk Kontrol. Og ikke nok hermed; Krigen har tvunget de forskellige Regjeringer til at gjøre Præg af saadanne Forholdsregler, hvad det økonomiske Styre angaar, som hidtil har været forlængst næsten udelukkende af Socialisternes.

Tidens Tegn er ikke til at tage fejl af: Arbejdernes holdet paa at blive en politisk Stormagt af første Rangs. Men naar de nu er blevet sig sin politiske Magt bevidst, kan vi være færdigst om, at de vil vide at gjøre Brug af den for at fremme sine økonomiske Interesser. De vil ikke blot kræve bedre Lønning, men en saadan Omordning af Forholdet mellem Arbejde og Kapital, der vil sikre dem mod dennes Overherredømmene. De vil kræve saadanne Forholdsregler, der vil umuliggjøre store Rigdommens Samling paa Enkeltemænds Hænder.

Og saa har vi den sociale Ræmsgaaende igjen, formodentlig med større Bitterhed end nogen Sinds før. Det bliver selvfølgelig de bedstuddesløse Klasser, som kommer til at lide værst under Krigen's Følger, og de kommer, ligesaa selvfølgelig, til at lide størst for alt paa de bedstuddesløse Klasser. Disse vil, som privilegerede Klasser altid har gjort, ikke uden Kamp afgive de Fordele, de har vundet, og som hænger sammen med Tullindtaars-gamle Samfundsaarindgange.

Kirkens Interesse.

Godt Interesse har saa Kirken af den økonomiske og sociale Kamp, som sikkert staar for Døren? Guds Ord lærer Kirkens og Statens Adfærd; Jesus sagde: "Hvem har sat mig til Dømer eller Døler over eder? Kirken har intet at gjøre med at diktere Statsmyndets ydre Ordninger. Men er nu dermed alt sagt? Der ifte Kirken velberettigede Interesser at varetage?

Retfærdighed.

Kirken har Interesse af at Retfærdighed øves ogsaa paa det borgerlige Omraade. Guds Lov har efter vore gamle lutheriske Dogmatikere en tredobbelte Præg, og Lovens første Præg er netop den at fremme borgerlig Retfærdighed. Derfor ser vi Herrens Profeter ikke bare straffe Enkeltemænds Synder, men ogsaa Folke- og Samfundslidenderne, de økonomiske og sociale Synder ikke udelukket. Kom i Nu Profetens Ord: "Se dem, som lægger Hus til Hus, lægger Jordstykke til Jordstykke, indtil der intet Rum er mere tilbage, og I kommer

til at bo alene, midt i Landet (Ej. 5. 8). Udgaaen har vor Kirkeleder Luther opfattet sin Stilling som en Kirkens Tjener og Menighedens Lærer. I sit Skrift "Til den tyske Nations kristelige Adal" angriber han bl. a. ogsaa det borgerlige Livs Under: Luffus, Mager og Kapitalens Samling paa Enkeltemænds Hænder; han skulde Jones om, siger han, at lægge et Vidstel i Munden paa de store Handelsmænd, særlig Huggere (i Augsburg), haade fordi saadanne Formuer neppe kunde erhverves i en Mand's Levetid ved retfærdige og gudelige Midler, og paa Grund af Kapitalismens Farer for Nationen. "Dog," siger han, "jeg overlader dette til de verdslige: som Teolog siger jeg: Afhold eder fra alt ondt Eftm."

At vore nuværende økonomiske og sociale Forhold hviler paa en uforlidelig Uretfærdighed, er sikkert nok. Den megen Arbejdsledshed, Jattigdom og Glendighed kommer ikke af, at vor Jord ikke producerer nok for alle. Vi har, og det ifte mindst fra de store Forretningsmænd hert for meget om "Overproduktion" og "Erobring af Markeder," hvor man kan blive sine Varer hvi, til at lade os indvilde saadant. Nej, naar en Del af Menneskene maa lide Nød, fordi de ikke faar det tilstrækkelige, saa kommer det deraf, at en anden Del forjaar og formaar at rive til sig mere end det er. Saa bliver der over og under en mer eller mindre velstueret Middelsklasse en Rigmandsklasse, der tager for meget, og en Jattigmændsklasse, der faar alt for lidt. Dølle Under der kommer deraf, og det paa begge Hjørner af Samfundet, tvilte, sociale og moralske Under, skal vi ifte her indlade os paa at omtale. Rigmandsklassen faar ogsaa sinde for den øvede Uretfærdighed.

Men Kirken har Bliq til i Guds Naam at kræve Retfærdighed for den Jattige, for "Daglønneren," for den ubestjulte og undertrykte. Og Kirken, som virkelig er den Jattiges Ven, maa vise sit Venkab, ifte bare ved at øve Barmhjertighed mod den enkelte, men ogsaa ved at kræve Retfærdighed for de mange. "Hoo som ser sin Broder lide Mangel og lukker sit Hjerte for ham, hvorledes kan Guds Kjærlighed blive i ham?" Skulde det gjore nogen Fortsjet, at det er mange som lide?

Kirkens højeste Interesse.

Men Kirken har højere Interesser at varetage end den at fremme Retfærdighed blandt Menneskene. Den er sat til at ved Naadens Midler at frelse Sjæle. Dette gaar over alt andet. Noordan stiller Sagen sig her? Jesus taler i sin Bignelse om de fire Slags Sædesjod, ogsaa om Sæden, der faldt blandt Torne. "Det er dem, som hører det (Ordet), og idet de vandrer under dette Livs Begjæringer og Rigdom og Bølgester, kvæles de og bærer ingen fruktommende Kragt." Det er da ogsaa et velkendt Faktum, at de rige og jattige, de skandfalkige, Proletariatet er den ugnyttigste Mark for Kirkens Arbejde; der har Evangeliet vanskeligt for at vinde Indgang.

Der kan da ingen Tvivl være om, at Kirkens Bliq er at varetage de nuværende uretfærdige og ufulde sociale Forhold og kræve Retfærdighed for den jattige, for "Daglønneren," saaledes som Herrens Profeter gjorde i gamle Dage. Hvorledes bør Sagen da gribes an?

For det første: vi maa ifte glemme, at Kirkens Naal er aandelige. Det er Sjælens Frelse den skal søge. Derfor sig og jattig maa den først og fremmest vidne om Guds Rige og hans Retfærdighed, om Livsens Præg og de uforgjængelige Statte. Det trænges baade overfor dem, som har "Duffen med sig," saa de

faar "samlet sig Statte paa Jorden," og overfor den som klager, og det med Rette, over at de ifte faar tilstrækkelig, ifte hvad de har retmæssig Krav paa, af dette Livs Gøder.

Derneft maa vi betænke, at Gud har givet sin Kirke Raadsmidlerne til Arbejdsredskab. Prædike Ordet! Lad det være eneste Middel! Naar Kirkens Medlemmer optræder i Statsforsamling, bruger de Stemmesedler og andre politiske Midler til at fremme, hvad de mener er ret. Som Kirke ska lde blot hende og bruge et Middel: Guds Ord. At gjøre Kirken til en politisk "caucus" eller til en Reformforening duer ifte i Ordet er Kirkens Kraft. Lader den sig forføre til at lægge Gødet i Duffen, giver den sig Partisansen og "Reformarbejdet" i Bold, saa bliver den bestjippet for sine rette Magtmidler, og saa skal den faa se, hvor ufornuende den staar der.

Bliver den derimod sin Opgave tro, den at forfunde Guds Ord ret, men glem ifte: alt Guds Ord skal forfundes, ogsaa det som paataler Folke- og Samfundsynder kan den ubestremet se Fremtiden i Møde.

Luther Union

Den Norsk-Lutheriske Kirke i Amerika tog iftrafs ved sit første Karsmsde forleden i St. Paul den store Opgave om at skaffe sine Medlemmer adgang til Livsassurance m. m. indenfor dens egne Kammer, idet den etrettede en Assurance- og selskabelig Forening med Navnet "Luther Union."

Foreningens Formaal er at fremme bedre Henskab og broderligt Samarbejde mellem Medlemmerne af "Den Norsk-Lutheriske Kirke i Amerika" samt nde Gjøvel i Sygdoms-, Ulykkes- og Dødsfald.

Da dens Oprettelse blev foreslaaet paa det store Karsmsde i St. Paul, udvalte Formand Dr. H. O. Stub: Denne Forening vil blive en ubryde Gjøvel til at binde sammen og skabe bedre Henskab mellem Folk, der tidligere har staaet adskille i tre Samfundsløse, men nu tilhører det samme Samfund. Den vil gjore det uundværdigt, at Folk gaar ind i henneliggende Selskaber for at faa den rekumære Gjøvel, som disse boder

"Luther Union" er allerede forvoreret under Minnesotas Assurancelove

Inkorporatorerne er: Dr. H. O. Stub, Dr. L. S. Dahl, Formand C. A. Galtved, Dr. J. K. Skidahl, Prof. A. M. Bruce, Redaktør Th. Eagen, Pastor S. E. Reane, Minnesotas Stats-Auditor J. H. D. Breufs og Herman L. Etern, fhu. Assurance-kommissær i Wisconsin.

Foreningens Direktion bestaar af: Th. Eagen, Formand; C. A. Galtved, Viceformand; J. H. D. Breufs, Sekretær og Kassjerer, og Herman L. Etern, juridisk Konsulent.

Direktionen har udarbejdet Statutter, Bylove og Arbejdsplan, der paa Kirkeraadets Begne er godkjendt af Formand Stub, Væbforen for "Luther Union" skal oerlig rapportere til Kirkeadmet om foreningens Trivsel og finansielle Status. Da den holder sin Konvention høert tredie Mar paa samme Tid og Sted som Karsmsdet for "Den Norsk-Lutheriske Kirke i Amerika." Foreningens Medlemmer vil holde maanedlige Møder.

Foreningens Assurance grundet paa "American Experience Table of Mortality and 4 Percent Interest." Ved at klare sig indet privat Assurance-selskabs lovbare Roffineri med Agenter m. m. og ved at spare paa Administrationsudgifterne kan Foreningen skaffe Assurance billig. Foreningen tegner Livsassurance paa \$1,000. Den udsteder tre Slags Po-

licer: "Ordinary Life," "10 Year Term" og "20 Payment Life."

Saa vel Mænd som Kvinder kan blive Medlemmer, og Assurancepræmien er den samme for begge. Medlemskonten for Assurance-medlemmer, som optages, er 16 til 60 Mar; Berolner over denne Alder kan blive selskabelige Medlemmer af Foreningen.

Udvalgte af Foreningen vil blive stillet i Øverne og Omkring i Landdistrikterne, hvor der er Menigheder tilhørende det nye Kirkesamfund.

Skjont "Luther Union" er knyttet til "Den Norsk-Lutheriske Kirke i Amerika," kan, ifølge Foreningens Love, ogsaa Lutheranere, der ifte tilhører nuværende Kirkesamfund, blive Medlemmer af Foreningen og udtage Assurancepolice.

Man venter stor Tilslutning til Foreningen saa snart Organisationsarbejdet og Oprettelsen af Udvalgte er færdig omring i Landet. Man venter, at Mandsforeninger, Ungdomsforeninger og Kvindeforeninger tilhørende Kirkesamfundet vil slutte sig til. Indmeldelser kan gjøres til Foreningens Formand, Th. Eagen, eller dens Sekretær og Kassjerer, J. H. D. Breufs; Indmeldelserne adresseres til Foreningens Hovedkontor i Minneapolis, som er i Augsburg Publishing House, 425-429 4th St. South.

Lad os synge!

Nu, lad os synge, juble og synge! Frelsen er fri og hellig og fuld. Faldet oprettet. Skulder udstillet. Gud er i Kristus naadig og mild. Naam os brygte Synden og Død, Kristus har fæstet os Frelsen saa jød. Pha vi kan synge, juble og synge Or og i Evighed.

Bist faar vort Hjerte hende med Smerte

Arven vi sit i Adam engang. Sunden og Nøden truer med Døden. Derfor saa lidt forstummer vor Sang.

Men er det sandt, at Faldet var stort. Større er dog, hvad Frelsen gjort. Alt det avveier og bringer Selv. Der og i Evighed.

Kanmet ifte Vre, som vilde være Borg, ja Verdens Sønder engang! Skulde vi tie? Nei, vi som frie. Synger til Herrens Vre vor Sang. Sungen om Dammet summer sig her. Snart skal den lyde renere der. Bist i det hse, der hvor vort Liv Ser ham i Evighed.

D. Prattelaa.

Sad og Høst.

Gaardbruger Anders Gjerde havde faaet Pengebreth fra Amerika. Han hende det selv og luffede sig ind paa Kammeret, medens han læste det. Det led saaledes:

"Hr. Gaardbruger A Gjerde, Hermed sender jeg Dem Kr. 200, som jeg vil bede Dem gjore mig den Tjeneste at overtræffe min Brokone Anna Kerdal. Jeg har faaet vide, at min Vror er død, og at det er imaat for hans gjenværende Sultin. Da jeg ifte ved, om hun fremdeles bor under sin gamle Adresse, sender jeg dette til Dem, som jeg fra gamle Dage af kender som en Mand, jeg kan stole paa.

Deres

A. Kerdal."

Anders Gjerde tog Sedlerne op og lod dem glide mellem Fingrene. "Alkurat, hvad jeg traangte nu," mumlede han, "men jeg kan ifte bruge dem, nei, naturligvis kan jeg ifte bet."

Men han kunde heller ifte jage de siffrende taaler fra sig.

"Det vilde jo bare være et Naan," tænkte han videre. "Det var jo udmærket, om jeg kunde faa betalt den Gjælden min nu; jeg er ganske lei mig, hvergang jeg træffer Moagelad. Naturligvis skulde jeg betale dem tilbage siden. Det kan jo komme

Den Norsk Luth. Kirke i Amerika

Netop i disse Dage har jeg afsluttet Læsningen af Provst Alexander Senges Optegnelser 1792-1863. Den ifte alene skildrer et overmaade rigt og skjønt Person- og Familienliv men den gir Oplysninger, som i Lyset af det vi nutildags forestiller os er forbaufende.

Provst Lange blev udnævnt til res. Kapellan samt Vestre og Førsteleer ved Borgerkolen i Stavanger og tiltraadte dette interessante og vigtige Embede med Indtrædelsespræken første Søndag efter Paaske i 1818. Som et Stykke af en overordentlig dugtig Mand's Livsaga er Skildringen ifte autobiografisk, overmaade interessant. Som et Stykke Lands- og Byhistorie er den det i endda højere Grad. Glad vil vore hære Stavangere si, naar de hører, at Stavanger dengang iaa længere bort og mere isoleret end Finnmarken og anfaaes som et forvandssted. Fra Kristiansund foretog reisen med en liden Bøt. En fru S. med sit Barn havde Tilhold i noget som kaldtes Skibst; men den unge Præstefru, som forresten maa ha været et Panomen af en fæl Præstefone, sad hele Tiden i en Slæde paa Døffel, mens Præsten selv stod og holdt i Støret den ganske Dag og Søsteren sad paa en Duff og holdt i et Laug.

Over Nøvel maatte de søge Gavn og sammenlader vilde Skjuffolkene ifte gi de rejsende hærken Kost eller Natlogi. Efter Skildringen vilde Folk nu faa meget bedre Behandling hos de Bilde paa Fjil-serne i selve Stavanger blev imidlertid modtaget i storartet, ligesom Provst Lange her mellem Aarene 1818 og 1839 udføbede en i de Dage næsten eneste staaende velgjort Kirkeskole. Men der var dengang i Stavanger af Skole bore "en ussel fattigskole for Drengene."

Endda mærkeligere lyder det, at en norsk Bibel næsten ifte var at faa uden tilfældigvis paa enuktion, og Presten Lange eiet ifte selv et norsk Hjeltekamete.

Saa fattede han sig i Forbindelse med det britiske Bibelselskab og fik omfider baade Bibler og Testamenter, men foranstaltede senere selv i Stavanger hos Bogtrykker Kiefland Erhverving af 5,000 Antestamenter, som kostet 1,100 Speciedaler.

Det var i 1834. Nu skriver vi 1917, og hvad er ifte bændt i de mellemliggende Aar? Somme Mar (1834) da dette første Antestamente tryktes og uddeltes i Stavanger, grundlagdes for River Sektamentet i Illinois, og i 1843 organiseredes den første norsk lutheriske Menighed i Missago, Wisconsin. Biderne fortæller, at den første Daab efter den norske Kirkes Ritual blev i Amerika forettedes paa Reformationsdagen den 31te Oktober 1843.

Paa to Kirkemøder, det første holdt den 19de og 14de April 1846 paa Jefferson Prairie, Rock Co., Wis., det andet den 15de og 16de Oktober 1850 paa Koshkonong, vedtoges den

lige vel med for Enken efter han Lars senere."

Kantere gled hen til Sulten, hvor Anna fremvede sin haarde Kamp for Livsarelsen. De smaa Bøle og saa bare det Duffel og den lille Botetes Hæften at hjælpe sig med. Hun gik paa Udarbejde, Anna, men naar den ældste Smaaapigen var paa Skolen, maatte hun være hjemme hos den mindste, saa det blev ifte saa meget af det.

"En kunde jo stikke lidt til hende nu og da," sagde han til sig selv. "De bor jo saa tæt ved, at en kan se til, at de ifte huller."

Næste Dag blev der sendt et Brev til Amerika med Avittering for Pengene. Og en Uge efter var Gjælden

første Samfunds Konstitution, ifølge hvilken det saafaldte Elling Eielens Samfund blir det første norsk-lutheriske Kirkesamfund i Amerika. For den, som har Sans for Kirkehistorie (ifte engang alle Præster har det) er denne Stiftelse af den norsk lutheriske Kirke i Amerika i højeste Grad interessant.

At denne tidlige Historie fremgaar det nemlig, at den norsk lutheriske Kirke i Amerika blev stiftet af lægfolklet uden Hjælp af nogen norsk Præst.

Al samme ældste Kirke i Samfund fremgik senere i Udvalgtens Medfør, Hanges Synode.

Den første norske lutheriske Præst i Amerika (C. S. Clausen, var dansk af Fødsel) var Pastor Johannes Wilhelm Kristian Dietrichson, som holdt sin første Præken paa Koshkonong i en Færners Lade den 30te August 1844. Han talte mærkelig nok over Abd. 3, 11: "Se, jeg kommer snart, hold fast ved det du har, at ingen skal tage din Krone? Det viser sig altfaa at være berettiget, hvad jeg skrev i min Artikel sidste Uge, at Grundtonen i det norsk lutheriske Kirkearbejde her i Landet er at holde fast ved Guds aabenbarede Ord og ifte vige fra Sandheden, men lade dette Ord gaa i Arv fra Slagt til Slagt.

At dette Brevform har alt iftelig Liv iblandt os udbillet sig. Det er Sæden, som har baaret Frugt, noget trettifald, noget festsifald, noget hundredfald, mens desværre noget af det baade er faldt ved Veien, paa Stengrund og blandt Torne.

Men som Ageren faar iblandt os for vore Tine idag, kan der ifte være andet i vore Hjæter end Tak til Gud for hans Naade, og Tak og Anerkjendelse til alle dem, som under de alleruværligste Vilkaar har "holdt fast" ved det betroede og har uddelt Ordet i Menigheden.

Imidlertid maa vi for den historiske Kjøbtligheds Skyld tilføje her, at som det første Kirkemøde med Præster og menighedsvalgte Repræsentanter, maa ansees det af Post. A. C. Breufs sammenkaldte Møde, som holdtes paa Rock Prairie den 4de Januar og følgende Dage 1851. Fra den Dag daterer den senere saafaldte norske Synode sin Tilværelse. Mærkelig nok blev flere Raane for dette nye Samfund foreslaet, deriblandt af den første Præst blandt norske Folk i Amerika, Claus Lauritz Clausen, det Naam som idag er den samlede lutheriske Kirkes Naam:

"Den Norsk Lutheriske Kirke i Amerika."

Den Præst, som alifaa holdt den første Prædiken, forrettet den første Daab, den første Brude vielse og den første jordbæstelse som i Ordets almindelige Forstand kan kaldes kirkelig, var den samme Mand, som paa Kirkemødet paa Rock Prairie foreslog det Naam, som den samlede norsk lutheriske Kirke i Amerika idag bærer. Wilhelm Beyersten.

i "Pacific Skandinaven."

til Raagstad betalt. Men inde paa Vordet i Suen laa Gaardbruger Gjerdes gamle Bibel, den, han trog sig læste i for sin Sone hver Kveld, for de gik til No. Guffede han ifte, at han mange Gange havde læst i den Bøgnens Bog: "Korer ifte vild; Gud lader sig ifte hvotte; thi hvad et Menneske faar, det skal han ogsaa hulle."

Det blev et ualmindelig godt Mar for Landmanden. Sommeren fulgte varm og tør efter en Naar, der havde været alkurat saa pøffe regnfuld. En saadan Rængde godt Hø havde man hielden sinnet herje i Hus. Folk arbejdede af alle Kræfter og var i apperlig Gumsje.

(Forts. Side 2.)

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4270.
 912 So. 17th St. Tacoma, Wash.
 Bladet koster
 for Aaret \$ 1.75
 For Aaret til Canada eller Norge 1.00
 Bestilling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
 Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.
 Adressforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan omlægges til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
 Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de Indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsender sig Feil, som ogsaa kan hjaelpe, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. HJalp og ogsaa med dette.

Alle Benge, som sendes til Herald, for sendes adskilt:
Pacific Herald,
 Parkland, Wash.
 Send ikke Benge til Redaktøren, da det volder Begrænsning.

Læsere af "Herald" bør handle med dem, som averterer i "Herald."

Stredsmødet i Stanwood.

Glem ikke at vælge Delegation til Stredsmødet i Stanwood som holdes fra 10. til 12. August.

Ja.

Enten Kirken er stor eller liden, enten der er mange eller saa som gaar til Kirke, saa er der fandt Hellighedslyst som tilfløder den enkelte. I det hvor Gud's Ord forlyndes og Sakramenterne forvaltes, der er Gud tilstede med sin Naade og Salighed.

Enten Presten er veltalende eller ikke, enten han er mere eller mindre lærd, saa er Gud's Ord, som forlyndes det samme levende. Sandheds Ord. Det er Gud's Ord det kommer an paa. Der, hvor man har Naademidlerne uforfalskede, der er og Sandforlyndelse og Fred, Glæde og

Retfærdighed og saa enten Presten er gammel eller ung.

Kirkegangen er ligesaa vigtig for det aandelige Liv, som de regelmæssige Naadstunder er nødvendige for et sundt Væsen. Den, som har tabt Lykten paa Gud's Ord, og forfømmer Gudstjenesten er aandelig syg og trænger til Medicin. Gud's Ord alene vil kunne helbrede. Ja, det vil helbrede.

Voder og ikke forlade det egen Forfærdelse som nogle har for Skik, siger den Helligaand ved Apostelen. Alle bør have sit aandelige hjem, hvor de kan to den over Søndag. Den offentlige Forfærdelse er Stedet hvor Gud lærer har sat Mødested med den enkelte.

Fra vort Kirkefelt

Tacoma, Wair.

Ser Arets Kirke Lutherske Kirke, Syd 3 og 17de Gade, O. J. Ordal, Præs.

Paa Søndag holdes den fælles Søndagsskole i Parkland. Men hvis ikke Sporvognstræken er over vil Kirken ikke holdes men bli udjat til senere. Da bliver der Gudstjeneste i Vor Frelses Kirke til Næste som ledvæntlig kl. 11. Men der bliver ingen Aftenang.

Mrs. Ed. Robinson og hendes lille Søn fra Brawley, Cal., er i disse Dage paa Besøg i Tacoma. Hun har ogsaa besøgt Ordals.

Syd Tacoma.

Derfor Sporvognstræken vedbliver har vi Gudstjeneste Søndag Form. kl. 11. Men naar Sporvognene har vi vor Søndagsskole i Parkland. Se Dagbladene for det endelige Udsald.

Førelsen Torsdag Aften havde Kvindeforeningen en Ice Cream Fest i Kirkefælleden. Formand Højs var tilstede og fik Anledning til at tale om vor Kirke Lutherske Kirke i Amerika og laade alle norske Luthere og deres Hjerter hilsen herlig Anledning vi nu har til at arbejde for Evangeliet fremme. Både hjemme og ude, og had alle tage fat og tjene i Gud's Kirke Saa.

Vedfor Stud talte til Ungdommen i Dierteprogat (Engelsk) og forklarede i vedværende Ord den Kirke Lutherske Kirkes Stilling i Værelt og vilde hilsen herlig Anledning vi Luthere har til at udrede Evangeliet og formænde Uage og Gamle til at holde fast ved Gud's Ord.

Falt. Dets talte til Slut og udtalte sin Glæde over at Arbejdet nu synes at vinde Fremgang. Saa talte han nogle Opmuntringsord til Presten, og endte med at overdrage Prestefolkene en Gave i Angående Mønt fra Kvindeforeningen og Venner som ellers hatter Menigheds Arbejde. Det var en sig Deertafelse at Presten udtalte både Naal og Naal men lægte dog at fremføre sin Tak for Gaven og Studlaget som kom tilhøje ved denne Fest. Kvindeforeningen forværedede Kaffe, Sags og Ice Cream, og man tilbragte en rigtig hyggelig Aften sammen. En hjerterlig Tak til alle som tog Del!

Immanuel's Lutherske Kirke, N. 14th og Stevens Sts., er det Gudstjeneste Søndag Aften kl. 7.30 forudsat af Sporvognstræken vedværedet. Mider det Fred saa gaar vi som før planlagt til Parkland og deltar i den store Søndagsskoleudflugt.

Tirsdag Aften den 31. har vi Menighedsnæde. Dette Møde er nødvendig paa Grund af Klædernes Vortreffe.

Artsifor Navnen, som er med den norske Kommission til De Forenede Stater, ankommer med "Hellig Olav" til New York den 26de ds.

"Hellig Olav" forlod Kristiania Fredag 13. Juli med 56 første, 122 anden og 381 tredje Klasses Passagerer. "United States" ankom til New York den 17de Juli.

Parkland.

Mr. O. L. Jensen fra Garden, N. D., har i iakttagelse af de 28. 28. 28. D., har tilbragt en Uge Tid paa Besøg hos sin Venner Dr. J. L. Manning og sin Søster Mrs. Lucien.

Mrs. Lucien har undergået en Operation paa Hospitalen er nu hjemme igjen og iser bra.

Mrs. C. P. Wington er for nærværende paa Hospitalen og skal underkastes sig en Operation.

Edwin Sampson, en af sidste Korse Elever, aflagde Venner her et kort Besøg. Tidligt formiddag arbejdet har som Tilbedvæger i Seattle.

Wm. Anderson og A. S. Gaard har i flere Dage være besjæftiget med at indfætte det nye Maskineri i Søsteriet ved Barneheimet.

J. S. Anderson, fra Stanwood, tilbragte flere Dage hos sin Familie i Parkland. Han driver nemlig Forretning i Stanwood.

Sidste Uge bevarerdes Kvindeforeningen af Mrs. P. L. Larion. Næste Uge bevarer den af Mrs. Greibrof.

Fordbarhøsten er forbi og snart ogsaa Kirkebarhøsten, men Pringsbærene begynder at modnes, og det ser ud til at blive en rig Høst.

Mr. og Mrs. Umholt fra Conrad, Mont., og Mr. og Mrs. Moande fra Nix, besøgte nylig Parkland.

Mrs. A. Blom og Datter Martha aalter at gjøre en Rejse til No. Dak. for at besøge Slektninge, hvoraf de har mange.

Mr. T. Samuelson, som driver Kasse ved Plaine, Wash., var hjemme paa en Snartur. Han beretter at der er megen Høst og gode Priser.

Ved den nylig afholdte Vedtænkning holdt Lørdag den 12de Uge Mønde her i Parkland: Anton Thompson, Wilhelm og Gustav Storaasli, Edward J. Arntson, Oscar og Edwin Anderson, Jack Westman og Herbert Bonnton. Alle disse indlister er Ingaald, Carlstad, Gustaf Skerpen, Melford Arntson, Pete Johnson, Peter Olson.

Paa et nylig afholdt Menighedsnæde beslittede Parkland Menighed med 30 Stemmer mod 15 at den regner sig at tilhøre Den Kirke Lutherske Kirke i Amerika.

Pastorene Ordal og Stud var herude forrige Uge i Anledning af de i Stolens Board of Trustees. Formand Højs var ogsaa tilstede.

Sporvognstræken har herfelt i Tacoma i over en Uge. Steerterne forlanger at deres Union skal anerkendes; desuden vil de have flere Lov. Alt har gaaet ordentlig til, ingen voldelige Optøier har fundet Sted og Steerterne, sikre paa Sæten, tager det med No. De har ogsaa Beslutningens udelte Samværdi, som synes paa mange Maader, ikke mindst derved at næsten alle som har Automobile eller andre Kjøretøier har stillet disse til Publikums Naadighed sent og tidlig. Paa denne Naade har det været muligt at bringe Arbejdsfolkene frem og tilbage fra deres Arbejde.

Mr. Golen og familie fra Oklahoma har nylig fløttet til Parkland og har leiet Ole Olsons Hus.

Mr. J. L. Brattem har kjøbt Mr. O. S. Gøbericks Hjem og skal snart flytte ind.

Seattle (Ballard)

Søndag holdes ledvæntlig gudstjeneste kl. 11.

Engelsk aftenang, ganske kort, holdes klokken otte. Reson at komme præcis.

Past. Geland fra New York, hjemandsprest ved Norges første missionsstation, holder foredrag paa nordløndag aften kl. 8.30.

Der blir Ilybillede med hjemandsprest Geland's foredrag, og dog ingen adgangspenge. Sam optas en frivillig kollekt til hjemandsmissionen. Bring mange med dig. Kvindeforeningerne har optaget sine

partifelter denne Uge, da der er faa megen sorg rundt i vore hjem i denne Tid. Blomster sendes ved de sidste to ufers begravelser fra de organisationer, som hver tilhører inden menigheden.

Konstitutionsmødet drog fuldt hus. Der holdtes andagter paa nordløndag, Bergesen, som henvendte sig til de ældre om "Kirken's fortid, og ved past. Storli var engelsk, som henvendte sig til de unge om Kirken's fremtid. Konstitutionen, som foreslaa at komiteen, læstes paa begge sprog.

Fredag fordræjedes William Hansen, som ankom ved drukning i Good's Canal den 17de. Kirken var fuldt af venner. Den frække, unge gut var meget ønsket. Hans unge hustru, med hvem han var gift mindre end et aar, falt helt sammen og var ikke istand til at overvære begravelsen. Hun har for det meste henlagt i en død.

Mr. og Mrs. Sammeras med sine to mindre er for tiden paa besøg her. Det var saa underligt, at Mrs. Sammeras kom fra Parkland for at besøge sin datter, Christine. Hun kom, uten at ane noget saant, lige til at være med datteren, da det forfærdelige bud om mandens, William Hansens, drukning kom. En god stund. Gud ligner forgen.

Med Sammeras, som alle var glade ved at se igjen, da de var saanne gode venner og menigheden, mens de hadde her, kom ogsaa en anden veltalende, Mrs. Ellingbo fra Portland, som lang vakkert for os ved gudstjenesten søndag og har levet at sonne igjen næste søndag. Hun har en naturlig og behagelig stemme og fører en fælden klar tale.

Fra infektredens hær vi baade forgen og glædens budskap at bringe. Olga Bonke besøgte søndag nat kl. 3 Gud være hjemmets trost. Det var svært en trist Uge for Sions menighed med uluffer og fagdomme, død og begravelse. Men det har gjort en godt at høre de sørgendes uttalelser om Gud's store og alle. Den unge brandmand, Ant. Innes, huse stadig. Paa samme hospital, Providence, ligger unge Knut fra Ballard. Han bedres vistnok. Gamle Dand har faat adskillig bry med Huden i sin fot. Vi haaber, det går sig. Knut Brandt er ikke rar av sig nu. Mrs. Brandt er ikke rar av sig. Mrs. Brandt er litt bedre. William Anderson ligger nu hjemme. Hun har følt sig litt bedre en tid. Gud lede alles hjerter til sig gjennem sorg og fagdom.

Krigen har begyndt at kalde sin fagge ogsaa over vore hjem. Olaf Arfve, Nansen Rederiet, Eugene Turner, Charlie Hansen og Alf Bergesen er allerede i haven. Alfred Stofte, Marie Egloet, Edward Cunningham, Adolph Gaaland og vel andre, som vi ei har faat høre om, er blandt dem, fra hvis navneliste soldater skal uttages. Myndene bare haaber, at deres gutter slipper at gaa til krigen. Det er betyngede tider, vi lever i. At vore unge dog kunde saaledes befænde sin færelse i sit liv, at man kunde føle sig tryk for dem, hvor de færdes, saa vilde kristne forældre kunne ta det med ro vel vidende, at "alle ting tjener dem til gode, som haandter effer Gud." Døden kommer dog som anden uluffe eller sorg ikke for Gud tilfæler, enten man er hjemme eller borte, enten det er fred eller krig.

Sød og Øst.

(Gørst, fra Side 1.)

Mr. Anders Gjerde gif saa underlig hurt og merk omkring trods at den Gud's Betsignelse af Marrens Gredde, som ogsaa kaldt paa hans Part. Og det kjønt Gjelnden var betalt, og han saaledes kunde føle sig som en fri Mand, hvilket han gaar paa Gang sagde til sig selv. Fri? I Natens Stillehed, naar Sønnen fagtede fra ham, fiktrods for Legemets Træthed, da sidste han, at han havde faaet en ny Herre, en, hvis Panter var utaalnelige at bære.

Han vidste nu med sig selv hvad han havde gjort. Han havde bedraget Enken og de faderløse. Overgang han saa Anmas trætte Afstigt og daarlig hælde Skikkelse, gif der som Anstiftet gjennem ham. Han kunde jo kaffe hende Pengene senere, havde han tænkt. Samen naar? Det

var nu, netop nu, hun frængte dem mest, medens Værenne var smaa.

Hans frøomme trofaste Gustru Jan, at Manden ikke var sig selv, gif, Kære, hvad var kommet over dig? Nu, som de havde haat saa godt et Kar og alt tegnet saa velsignet for dem. Ikke til ham som med paa Næder heller. Han holdt de vel aldrig paa at falde fra Træd?

Nei, Anders magtede ikke nu at vilde sig handt Værenne og lage Del i de kristelige Møder, han havde været saa glad i. Det var ikke nok at maatte læse i Bibelen som før om Aftenene. Han læste saa mekkelig, han kunde, detskapitel, som skulde læses, og prøvede ikke at lægge for meget Merke til Ordene. Men Gud's Ord er skarper end et toegget Sværd, og mangen en Gang blev han baade bed og fald og skjald i sin Sjæl, naar det, han læste, syntes at have et hærskit Gredde til ham i hans utalkelige, besværlige Tilstand.

Norske og Svenske Importerede

Send efter Prislister.

Alaska-Norw. Importing Co.

116 Second St., Portland, Ore.

Damer og Herrers Suits

syes efter Bestilling. Garanterer at hver Suit passer. Specielt rimelige Priser.

Eleventh Street Tailoring Co.

311 So. 11th St. Tacoma

Tretten (13) akers dyrket land med Frugttræer, et pent 9 room hus samt fjøs, lade og hønsehøhus, "windmill," ligger lige til en liden Indsø. Straks ved Pacific Lutheran Academy, Parkland, Wash.

For Salg af Louis Langlow, Berlin Bldg., Tacoma, Wash.

MÆND!

Vil I ha en SUIT

syet efter Bestilling, som passer og varer, lad os sy den. Importerede tøier, \$25, \$30, \$35

Brewitt Bros

1217 Pacific Ave. Tacoma

Parkland Mercantile Co.

Stocks and Shill GENERAL MERCHANDISE High grade groceries and fresh meats. Prompt Delivery. Tel. Mad. 106 J 3

Stor Fællesfest

Parkland, Wash.,

Søndag den 29. Juli

Ale norske Luth. Menigheder i Tacoma og Parkland har fælles Søndagsskole Picnic og Fest i Parkland den 29. Juli.

BILLETTER TUR OG RETUR KOSTER BARE 10 CTS.

ALLE VELKOMNE.

Vor Beholdning af

SKO

for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser.

Samuelson & Berg

1110 South K St.

M E R K !

Kvitter til Missionen i Teller, Alaska, bør sendes "prepaid" til følgende adresse:

Luthera: Mission

c/o Western Dry Goods Co.

Seattle, Wash.

Ben Olsen Co.

Plumbing and Heating

Main 392-A 2392 1130 Commerce Street Tacoma Wash.

Dvlag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

= MOHR =

Har alle Slags

FARM REDSKABER.

HENRY MOHR HARDWARE CO.

1141 Broadway Tacoma

Naar De er paa Besøg i Tacoma

kom til

Mason Hotel

Lad det bli Deres Hovedkvarter

Cor. 10th & A Sts.

MONTANA LAND.

Cheap wheat and stock sections in central Montana. They run all the way from \$7.50 to \$25 per acre. For description and prices write C. O. Kittelsen, 2097 Montana ave., Billings, Mont.

\$1.00

starts a savings account in our bank.

IF YOU WANT TO GET AHEAD, START RIGHT — GET ON THE RIGHT TRACK — START NOW.

Scandinavian American Bank

J. E. Chilberg, President
 Gustaf Lindberg, Vice-Pres.
 H. Berg, Ass't Cashier
 O. S. Larson, Manager

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

Fra New York

"Hellig Olav" 2. August
 "United States" 16. August
 "Oscar II" 30. Aug.

Amerika Biletter

kan nu telegraferes til slægt og venner i Norge og Danmark mod Betaling av forholdsvis lav telegramsgebyr. Henvend Dem til Linjens nærmeste agent eller til

THE CHILBERG AGENCY

702 Second Ave., Seattle

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
Egn-lagene ifølge Aftale
Tel. Main 7683. Madison 1003
Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—6 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 801.7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
LÆGE OG KIRURG
220 Scandinavian-Am. Bank Bldg
Kontortid: 11—12 Form., 2—4 Em.
og 7—8 aften. Søndage 12—1.

Lien's Pharmacy
Skandinavisk Apotek.
Ole B. Liea. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig

C. O. Lynn Co.
Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Broadway Dental Offices
Dr. Morton — Dr. Hutchison
Managers
Good dentistry at moderate prices.
Plate work and extracting
specialist.
937 1/2 BROADWAY

P. OSCAR STORLIE
Begravelsesentreprenør og autoriseret
seret Balsamerer.
DET ENESTE NORSKE
Begravelsesbyrå
I TACOMA
Alt henholdsvis til Begravelser, Klæde,
Ligvogne, og Betjening indbefattet,
fra \$40.00 op.
Tel. Main 1122.
5034 Union Avenue, So. Tacoma

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
NORSK ADVOKAT
501-3 Lyon Bygningen
Tværs overfor det nye Courthouse
3rd & James Seattle, Wash.

Phone Main 2233
PETERSON
- PHOTOGRAPHER -
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

DET ER LET AT TILFREDSSTILLE ALLE.

Serverer vor "Brick Ice Cream"
Tag hjem en "brick" for dinner. Phone Main 7919 for Priser i større Kvantaaler, for Selvskaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
"THE PURE FOOD CREAM"

Bibler og kristelige Bøger haves paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.
J. F. VISELL CO.

Efter den varme Sommer fulgte en tør Sest. All levende luffede efter Regn: skulde de lovende Udsigter for Aarens Gæde blive til intet af ligebel?

Endelig en Nat brød det Tordenveir løs, som længe havde været ventet. Anders Gjerde sad opreist i Sengen og stirrede ud mod Himmelens, hvor Lydene flammede. For ham var det, som om disse Døn var en Guds Adfærd, og som om Himmel

og Jord var med i at holde Dønnen over ham, den udbordfærdige Sønder. Da rystedes Gufet af et Skrald, hvorefter end de andre, og Himmel fulgtes af en Lydning som stert, at det var, som om han blandedes af det Blans. Et Lieblik efter hertes et Raab: "Brand, Brand!"

Anders for ud af Sengen og nedover Trapperne. Der for Tjenestgæstten og Vigen forfærdede om og prøvede at faa Luftoben ud. Det var Udbudsbygningen, som brændte.

Joel killede sammen fra Nabo-gaardene, men det var ikke at tænke paa at faa reddet Gufene udfærdede som Brandene var.

Anders stod som lammet og stirrede op mod Raabingsbålet! Da gred en Tanke ham. Hans Guftra, hvor var hun? Saa faa hende ikke, hun maatte endnu være derinde.

"Guri!" ifrog han og stirrede ind i den brandende Bygning uden at agte paa de Raab, som holdt ham tilbage. Saa herte ikke, at hans Stønes Stemme blandede sig med de andres; hun havde været iærd med at posse Kjerene horlenfor Gufet, og som nu for sent til at stanse sin Mand i hans forlige Sagen efter hende.

"Jeg maa gaa efter ham, han kommer ikke levende ud," flennede hun, men sterke Arme holdt hende fast. For en havde allerede styrket ind efter den halvt kollapsede Mand. Anna Berdal tænkte ikke paa sit eget Liv, heller ikke paa sine Smaa, men fulgte det umiddelbare Rættelseforlyhedens Instinkt jo uhyder at frelse Liv uden Denfor til Følgerne for en selv.

Sun fandt ham halvt koalt af Angen, liggende ved Trappen op til Soveværelset. Det var kun med Opbydelser af alle sine Skrefter, at hun fik trukket den tunge Mand hen til Udgangsdøren, og da hjælpende Sønder gred fat i hende og hendes Børde faldt hun bevidnet om.

Anders Gjerde kom sig snart. Saa stod op og gik omkring paa den forfælede kont, en ruineret Mand at reagne, for Mølingen var det ikke adfureret og Gufene allfor lidet.

Men skint Guds Haand havde faldt tungt paa ham, hvad var det dog for et Væs, som var kommet i hans Sine, da han og hans Støne Stfæten efter i Skureringen littede sig hen til Anna Berdals Gofte?

"Jeg er kommet for at tætte dig for, hvad du gjorde for mig den Nat," sagde han til Enken. "Du frelste mere, end du vidste; du drog mig op fra et Afgrundens Døb, hvorfra der ikke syntes nogen Redning."

Da han afgav en hel og fuld Beskjendelse om, hvordan han havde lagget hendes Penge, rigtignok i den Denfor at betale dem tilbage igjen.

"Jeg blev frikøbt over Væne, syntes jeg; men Gud, som er trofast, har ikke villet lade min Sjæl fortæbes. Saa lod mig ikke faa Lov til at stille min Samvittigheds trefæds; den brændte som Lid i mine Ven. Og han sendte den, som jeg havde gjort Svand imod, til at frelse mit Liv med Jare for sit eget. Da var det, som jeg faa Guds Ringer, og da jeg bestemte mig for at gaa der, hvor den vogte, da til jeg Fred. Jeg er en lykkeligere Mand i min Rattigdom idag, end jeg var i min Velstand igaar."

"Anna, du og de Smaa maa komme til os," sagde Guri og tog hendes Haand i sin. Anders og jeg vil arbejde for dig og dine, og Gud vil lægge sin Beskjendelse til."

Enken gred; hun havde taget imod faa mangen en Hjælp, som Guri i al Stillehed havde stukket til hende, og hun syntes det ikke, hun havde faa meget at tilgive.

Da Gulvene var bygget op igjen, ikke faa store og fine som før, men dog rummelige og gode, sluttede Enken didind sammen med Anders og hans Støne. Der blev meget tungt Arbejde for Anders, mere Slid, end han var vant til, men Gud lagde sin Beskjendelse til, og de Smaa viste sig snart at være til god Hjælp paa Gaarden.

Da hvor stor en Gogaa havde de ikke af Samlivet med Enken og hendes Børn. Livet havde jaet et rigere Indhold, nye Interesser. Og da Anna vilde drage sin Vej med sine bed den Tid, hun syntes, at de havde mere end godgjort hende, hvad hun havde tabt, fik hun ikke Lov til

Tre Goder:
"Tacoma Maid"
"Kona Blend"
Express Coffee,
Eders Grocer sælger disse Sorter Kaffe

Kona Koffee Ko.
Wholesale Roaster

Anso Camera Anso Film
Cyko Paper
E.W. STEWART
Camera Store
939 Commerce St. Tacoma

Rgd Chinook Laks
Hyd Chinook Laks
Sort Torsk
Røget og "klippered" Flak og ferak
Flak altid paa Lager,
15th & Dock Streets
Skriv til os paa Norsk.
NORTLAND FISH CO.
Phone Main 138. Tacoma, Wash.

"Vi vil holde sammen," sagde Anders, "vi er jo alt nu som en Familie. Takke, du? Det er mig, som holder Takken. Du hjalp mig paa den rette Vej igjen, Anna, og det var mere, end at du frelse Livet. For hvad er vel Livets værd i næro, NORTLAND FISH CO. Livet værd for en, naar en ikke har Fred med Gud?"

Agusf.
Iffe forville.

Nor, jeg kan ikke sjonne, hvor Ringerbillet mit er?" spurgte Verta sin Moder. "Jeg har ledt efter det overalt. Jeg har jaet det af Lante Verta, og jeg vilde aldrig miste det."

"Har du spurgt Marie Barnevig efter det da?" sagde Moderen. "Maa du har lagt det igjen hos hende?"

"Ja, jeg har ogsaa jaet et og andet," sagde Moderen, men jeg har ikke skruet herre over det. Men det skulde vel ikke være nogen her, der stjæler."

"Det er da ialfald bare Damselager, som er blevet borte," sagde Brum, Damselageren, der netop kom ind og fik bare de sidste Bemærkninger. "Vi kan snakke med Marie Barnevig, som Marie Barnevig var en gammel betroet Tjener. Hun var en lidet ældre Pige, da hun kom i Gufet hos Brum for at posse Verta og Robert. Og faa efterat Børnene var blevet store, blev hun i Gufet. Hun var en Slags Overtjener."

Paa Sværgetmaal om hu, vidste noget om de bortkomne Sager, gav hun mod Sværvane et heffigt Svær.

"Nu har man snart i to Aar jaet mig efter bortkomne Sager," sagde hun heffig, "og det er det ikke noget behageligt. Jeg har ikke Lust til at være længer i et Hus, hvor man nærer Mistro til mig."

I dette Lieblik kom Robert ind i Bærelset.

"Ser, Verta, har du dit Ringerbillet?" Robert sagde, at du havde ledt efter det.

"Ja, jeg har ledt i hele Dag. Svør har du fundet det?"

"I Marie Rævedskure"
Dette blev sagt som enfoldig som imelig, uden nogen Bagtanke. Rne Marie raabte tranfæt: "Hvordan kan man finde paa en faa arafom Sagn," hvorefter hun drast i Graad og forlod Bærelset.

Robert faa forbanflet paa sin Døder og jagde:
"Gode har Marie gjort da? Hun har jo haaret sig ad, afkurat, som jeg skulde bestfaldt hende for Tjeneri. Verta leder jo sine Sager fange alle Steder. Kom, Verta, skal vi se!"

Den Mistænke, Brum havde soaet, var vækstelig og faa bort. Den blev snarere og et ved Mariens befærdelige Optraeden.

"Jeg maa tilfæta," sagde han, "at Mariens Optraeden er forunderlig," hvortil hans Guftra svarede; "Men du kan da ikke gaa med sandan Mistænke til Marie?"

"Nei, Johan," sagde Brum, da Tjeneren Johan traadte ind, "du finder ikke min Lommebog. Jeg maa have mistet den i Soguen."

"Saa du mistet din Lommebog?" spurgte Fruen befnuret.

"Ja, desværre. Men heldigvis var det ingen Kvadrer af Bærdi i den og bare et Par Renteafsedler. Men jeg vil alligevel overtære efter den. Du ved, jeg maa miste det gamle Krævetfæ. Du har ogsaa ikke set den, Johan?"

Marie var i daarligt Humør i flere Dage; lidt efter lidt kom hun dog i nogenlunde Egevegt. Det var forreften underligt, hvorledes den ene Ting efter den anden var blevet borte i de sidste to Aar. Marie forreften havde aldrig manglet noget. Naturligvis havde ingen rette grundet Mistænke mod hende, men hun fætte dog, at der var ligesom en Mistænning mod hende.

Saa blev en Dag en Fortemonai borte. Ja, hvor var den? Brum faa lidt skrupt paa Marie, der drast i Graad. Da hun vilde tage frem sit Lommebærfæ, rev hun med sig noget, der faldt paa Gulvet. Det var det skænske Fortemonai.

"Marie! raabte fru Brum, "hvordan har du faaet fat i denne? Horklar dig; jeg vil ikke hule paa din Uerlighed!"

Marie blev straks som forfænet. Men hun kom sig dog snart. En døb Rådne bedækkede hendes Kind; var det et Stam leter af Børne?"

Hun rystede bedrøret paa Hovedet og jagde: "Dette hor en Fiende af mig gjort." Med disse Ord vilde hun forlade Bærelset.

"Ja," sagde Brum og holdt hende tilbage, "dette hor din Fiende gjort, din Sjæls Fiende. Stakkars Marie, at det skulde blive faa med dig."

Marie var imidlertid bleven ganske rolig og fattet:

"En Dag vil Gud føre alt for Vej, selv om jeg skal vente længe. Jeg kan ikke rejsedagiere mig; Skindet er mod mig. Men det er bedst. De ramlager min Luftert, før jeg reiser."

Nei, Marie, det vil vi for gammel Venfak ikke gjøre. Det vil ogsaa bivele dig lidet til at angre. Vi vil fælle i Fred. Da engang vil du nok erkende og kende din Svand."

"Ja, Gud ved, hvordan det er," svarede Marie. "Saa skal bringe alt for en Dag."

Fru Brum gred, og Brum jagde bedrøret til Marie:

"Vi er alle Sønder, vi trænger alle tilgjælle. Skulde, hvad jeg haaber, den Dag snart komme, da du vil gaa i dig selv, faa skal du vide, at vi tilgive dig faa gjærne."

Verta og Robert var høilig forbanflet. De kunde umulig tro, at Marie havde stjælet.

"Det er nogen, der har loget Fortemonaien i hendes Lomme," sagde Robert. "Sun har ikke stjælet den."

"Ja, men hvem skulde det være?"

"Ja, men hvem skulde det være?"

"Du tror da ikke, at Johan har stjælet Pengene?" spurgte Brum.

"Nei, det tror jeg ikke," svarede Robert. "Men Marie er ufaldig!"

Allé var ube berørt af disse Tjenerier. Verta og Robert var rent ude af sig selv af Sorg. Lidig næste Morgen horte Børnene Marie komme ned; de stirrede ofsted og raabte:

"Du har ikke gjort det, Marie. Og du skal komme tilbage til os!"

Marie smilte bedrøret og rystede paa Hovedet. Redenunder ventede Brum og Jare paa at fige Marie forvel. De holdt hende længe i Haanden. Sun fægte at hindre det og jagde:

"Alle nu; først naar det er opklaret, og det er bevist, at jeg ikke er nogen Døb, skal De ræffe mig Haanden. Gud vil nok bringe Lov i dette!"

Tiden gik sin jævne Gang. Marie erntarede sig faa godt hun kunde. Johan havde jaet en anden og bedre Plads, og Robert var kommet til Universitetet. Saa holdt fremdeles paa Mariens Ufoldighed, fjonst det underlige var bevist, og da hun forlod Gufet, foreskaldt ingen Tjenerier mere.

Saa var det en Vinterfødsel, en Prædikant gik bortover Veien for at holde en Opbyggelse. Det regnede og sneede, men han agtede ikke derpaa.

Lofalet, han skulde holde Opbyggelse i, var fuldt, og da det var lidet, blev det snart faa tomt, at man satte op Vinduerne.

Som mon fong paa Slutningen af en Salme, lige før Prædikanten skulde holdes, gik en Mand forbi. Saa herte Sengen og tænkte: "Jeg vil fæta lidt og høre." Sengen var endt, og endda stod han der; thi han littede sig Prædikantens Tale, der breiede sig om, hvor nødvendigt det er at kende sin Svand for Gud og fæge hans Raade.

Saa var det en Vinterfødsel, en Prædikant gik bortover Veien for at holde en Opbyggelse. Det regnede og sneede, men han agtede ikke derpaa.

Lofalet, han skulde holde Opbyggelse i, var fuldt, og da det var lidet, blev det snart faa tomt, at man satte op Vinduerne.

Som mon fong paa Slutningen af en Salme, lige før Prædikanten skulde holdes, gik en Mand forbi. Saa herte Sengen og tænkte: "Jeg vil fæta lidt og høre." Sengen var endt, og endda stod han der; thi han littede sig Prædikantens Tale, der breiede sig om, hvor nødvendigt det er at kende sin Svand for Gud og fæge hans Raade.

gamle Tjener Johan. Sun spurgte denne, hvordan han havde det, hvordan det gik i Tjenesten o. l. Johan var imidlertid faa underligt og gav faa rare Svær, at Brum fik Mistænke om at Johan fæste var Tvæn.

Sun spurgte derfor fæstet: "Har du sendt mig for en Uges Tid siden en liden Kaffe?"

Johan svarede undvægende. Saa forfætoed ikke, hvad Brum mente o. l. Da Brum merkede, at han intet kunde fæa ud af Johan, gik han langfont hjemover. Men Tanfen paa, at Johan kunde være Tvæn, vilde ikke flippe ham. Senere fik han et Brev af fælgende Indhold:

"Dr. Brum! Sois det ikke volder Dem for megen Væie, fæa De fæulle til Mandaa Aften alle dem, der var i Deres Hus, da Tjenerierne blev bgaaret. Da vil fæstet Demmeligheden aabenbæres. Deres taknemmelige Johan Larsen."

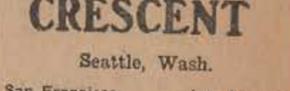
Paa den udiatte Aften var Marie, Johan og de andre Tjenerer fæstet. Johan reiste sig og fæa fæa mod Gulvet. Saa havede han Bliffet, og idet han fæa Brum fæst i Linene, fægede han: "Jeg har fæstet alle disse Sager. Jeg fægte at fæa Marie mistænkt, og det luffedes mig. Og nu fæar 3 gjære, som 3 vil. Men jeg beder eder først og sidst: Tilgive mig, som Gud hor tilgivet mig. Og dia, Marie, som jeg har frænfet fæa døbt, fæa du..."

"Jeg tilgiver dig af hele mit Hjerte," svarede hun. "Jeg vidste, dette maatte komme."

Agusf.

SLUT DIG TIL RÆKKEN AV DE SOM IKKE ØDSLER MED MATEN

Det er noget som siger sig selv, at det kan er sund fornuft at vise sparsomhet, naar De kjøper og tilbereder mat. Her er eksempel. Naar De bruker et godt bakepulver er det umuligt, at bakningen blir mislykket.

Crescent Baking Powder koster 25 cts pundet. De sparer paa indkjøpet, og De undgaar en mislykket bakning.

CRESCENT
Seattle, Wash.
San Francisco Los Angeles
NORSK
SLAGTERFORRETNING
PALACE MARKET
Ole Jacobsen
Eier.
1554 Broadway Main 423

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.
Anberg, O. P. Parklan, Wash.
Banslow, H. E. Silvana, Wash.
Berg, Jos. H., Oakland, Cal. 872 32rd st.
Bergeson, B. E., Seattle, Wash. 1727 W. 56th st. Phone Ballard 1306.
Belgum, E. S., Oakland, Cal. 823 Athens ave. Tel. Oak 4256.
Sakkian, L., Rockford, Wash. Box 175
Borge, Olaf, Lawrence, Wash.
Borup, P., cor. A & Pratt sta., Eureka, Cal.
Brevig, Rev. T. L., Parkland, Wash.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Egor, Olaf, Seattle, Wash., 1424 No. 45th St.
Evjenth, Rev. R. U., 1534 10th Ave., San Francisco, Cal.
Foss, L. C., Seattle, Wash., 779 Lake View Boulevard.
Foss, Carl L., San Francisco, Cal. 301 B acon st.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Groensberg, O., San Francisco, Cal. 37 Collingwood st.

"Pacific Herald"
Abonner! Averter!
John Blaauw Ad Agency
207 Nat'l Realty Bldg. Tacoma
60 Downs Bldg. Seattle.

Uhre, Sölv- og Guld-sager, Smykker
til meget rimelige Priser
B. Paulson Hjørnet af 11 & K Street

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

CHURCH NEWS.

UNJUST ACCUSATIONS.

Rev. Fosmark in Coeur d'Alene, Idaho, has resigned on the advice of his doctor.

Former Norwegian Synod and United Church congregations in Hillsboro, N. D., united into one on June 25th. This new church is a large and strong one.

Missionary O. R. Wold, who is president of the Lutheran Theological Seminary in China, is in this country on a furlough, and will live in St. Anthony Park, St. Paul.

The last of July, Rev. L. A. Meltre begins his work as pastor in Vancouver, British Columbia. This parish has been served temporarily by Rev. G. N. Isolany, since Pastor Eliassen went to Norway.

The June 28th issue of the "Lutheran Church Work and Observer" contained a one-page article by Rev. Arthur M. Knudsen of Boulder, Colo., on "The Union of Norwegian Lutherans." It is a very well written article.

Rev. A. J. Lee, who retired as manager of the Glenwood Old People's Home on the first of July, has accepted a temporary call as pastor of the congregations in Glenville, Minn., and vicinity as the successor of Rev. G. Førde.

In June Mr. Nels O. Helle, of Hamar, N. D., gave the home for the aged at Northwood, N. D., \$1,100. This gift came just as the Home had been notified that they had an overdraft of \$700 in the bank, so it was doubly welcome.

Iowa circuit of Hauge Synod met in Hague church, ten miles north of Jackson, Minn., T. G. Knudsen, pastor, from the 29th to the 31st of May. Rev. M. Bakken preached the opening sermon. Rev. S. O. Heidal, Radcliffe, Iowa, introduced the subject for discussion, Eph. 2: 1-10.

The people of Bethlehem and Our Savior's churches, Los Angeles, Cal., gave a surprise party and a present of \$50.00 in gold to their pastor, Rev. Sigurd T. Sorenson and his wife on the fifth anniversary of their marriage. It is now also five years that they have been in Los Angeles.

At the annual meeting in Fargo, the Lutheran Free Church passed a resolution to recognize only such travelling preachers as are members of a Lutheran congregation, and it instructed its organization committee to see to it that others were not recommended. This certainly was a step in the right direction.

Luth. Church Herald.

We have received several letters from Lutheran pastors expressing their indignation at a press report sent out from Lincoln, Nebraska, and printed in the Minneapolis Tribune, July 12, 1917. The report states that certain "conspicuous leaders" of the Lutheran Church were denounced for "treasonable utterances," disloyal activity, and passivity that has tended to give aid to Germany" in a statement issued by the Nebraska State Council of Defense. A part of this report of the Council of Defense reads:

"Perhaps never in history has it been deemed necessary by a body to single out by name a great church or organization or appeal to the patriotism of its members to offset and check the dangerous tendencies of many of the conspicuous representatives of that organization. Because of the reliable reports that may be said to come from every section of Nebraska—and came in number by the hundreds—it is necessary that the council make such an appeal with respect to the organization known as the Lutheran Church."

If there are disloyal citizens or traitors in the State of Nebraska it is the duty of the Council for Defense of Nebraska to prosecute these offenders according to law, but the Council of Defense violates the moral law when it uses loose rumors or unfounded reports to cast aspersions on a large church body. Why single out by name the Lutheran Church? What has the Lutheran Church done to deserve any rebuke from the Council of Defense of Nebraska? By using the same logic we might accuse the State of Nebraska of being disloyal to the United States government because we have heard reports that some of its citizens have been guilty of "treasonable utterances." The Lutheran Church is a democratic organization and no conspicuous leader or leaders have any right to speak ex cathedra for the Lutheran Church. The reasoning of the Council of Defense is a violation of the rudiments of logic and it is unnecessary for us to point this out to the man with ordinary intelligence.

It is not necessary for the Lutheran Church of America to argue and prove that it is loyal to the United States government. Let the Council of Defense produce evidence that a single synod has ever made any declaration or passed any resolution which in any way showed any disloyalty

to the United States. But even if this could be done it would not be sufficient ground for circulating defamatory reports about the whole Church. The Lutheran Church in the United States numbers 3,774,774 baptized members directly affiliated with some synod and is the third largest Protestant Church in the country. It preaches the Gospel in 17 different languages and has members from all the warring nations in Europe. Their sympathies may be divided, they may entertain various ideas as to the wisdom of the United States in entering this war, because they are trying to do their own thinking and know that in a free country it is not necessary to surrender private judgment. But when the United States through its chosen representatives declared for war, there has been no wavering or hesitation as to what is the duty of good citizenship.

As to the Norwegian Lutheran Church its position has been proclaimed in its official papers from the beginning. The St. Paul convention after a patriotic address by Governor Burnquist of Minnesota unanimously passed the following resolution:

"Inasmuch as our nation has been drawn into this regrettable world war, and inasmuch as our government has appealed to all our citizens to give it our loyal support in this, our national crisis, and inasmuch as the constituency of this convention is chiefly of foreign extraction and of the Lutheran faith; therefore be it hereby

"Resolved by the gathering of approximately 10,000 to 15,000 Norwegian Lutherans from the various states of the union, in convention assembled at the St. Paul auditorium, St. Paul, Minn., that we most cordially pledge the president of the United States and the government our most loyal support, praying that the God of Nations may guide them with His counsel and grant our nation a happy issue out of this deplorable conflict."

During the convention a concert was given for the benefit of the Red Cross and a net balance of \$2,021.01 was turned over to the society. Our young men have enlisted by the hundreds. Let us hope that our public press will not continue to lend its columns to circulate defamatory reports about the Lutheran Church.

—G. T. L. in "L. C. II."

THE CHURCH YEAR.

By Rev. J. R. E. Hunt.

The church year is almost as old as the church itself, yet there are many people who do not understand its significance nor appreciate its value. It has been of gradual growth and did not come to completion until several centuries after the Christian era. It is not based upon the natural season nor upon the civil year. It takes its rise from the Sun of Righteousness and revolves around Him. The coming of the Savior, the redemption of mankind, the growth of the church and the development of the Christian life are its determining factors. It has proven to be a most valuable asset to the church. When rightly understood, it becomes a great aid to the devotion and spiritual uplift of every Christian.

Advent.

In the early church the church year began with Easter. In the course of time this was changed to Advent. This season was adopted from the Nestorian Christians, and has now stood at the beginning of the church year for many centuries. It always begins on the fourth Sunday preceding Christmas.

Advent means coming, and refers to the coming of Christ. It has a three-fold significance. It directs us to prepare ourselves for

COLE MARTIN CO. 926 PAC. AVENUE HAR MEGET STORT LAGER AF BOGER FOR ALLE SKOLER, FOR HJEMMETS BIBLIOTEK OG FOR ALLE SOM LÆSER. DE HAR GLOBE-WERNICKE BOOK CASES, WATERMAN'S PENNE, SKRIVEPAPIR OG ALT SOM FAÆS I EN MODERNE BOGHANDEL.

a proper appreciation and a worthy celebration of the Savior's coming in the flesh. It bids us prepare our hearts for the coming of the Lord unto us as individuals, and finally it warns us to be prepared for the final coming of the Lord to judgment.

The season of Advent summons us to a devout consideration of our spiritual standing. It reminds us of our weakness and points us to God's promises of salvation.

Christmas.

Christmas was one of the latest festivals to be added to the church year. It was first observed in Rome and did not become a fixed festival until about the year 360 A. D.

Christmas commemorates the birth of our Lord. It has become the most joyful season of the whole year. It is beyond comprehension to understand how God so loved the world as to send his only-begotten Son into the world to live and die for it. But this is what he did, and his coming Christmas commemorates.

Of all the seasons of the church year Christmas has become the most popular. It has become closely related with the virtue of charity. At this time we are filled with the spirit of fellowship and good cheer. We give gifts to our friends and families. It was the Lutheran church that made Christmas in America. Christmas is a time of great gladness, and the church is right when it celebrates this even with special services in which the spirit of devout rejoicing is manifest.

Epiphany.

With the exception of Easter, Epiphany is the most ancient of all the church festivals. Its celebration dates back to the second century. It was introduced into the church from Egypt. It is always observed on the 6th of January.

The word Epiphany means manifestation, bringing to light. Since the fourth century it has been connected with the appearance of the star and the visit of the Wise Men. The Wise Men seeking the Christ-Child remind us that the heathen, too, are to come to Christ. Our Epiphany today cannot be complete until we make every effort to fulfil the Lord's command, "Go ye and teach all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost." Epiphany forcibly reminds us of our duty to those who still sit in darkness and the shadow of death. Our present day opportunities for obeying the Epiphany command are unparalleled in the history of the Christian church. It calls us to do our utmost towards carrying the gospel to the benighted heathen in the darkened lands.

Lent.

Since the beginning of the fourth century Easter has been preceded by a season of special preparation. The word Lent is of Anglo-Saxon origin and means to lengthen. It has reference to the lengthening days of springtime.

Lent has a number of important events. It begins with Ash-Wednesday, which derived its name from the custom of sprinkling ashes upon the priests and people on that day. In the Lutheran church it is the first day of Lent, our church having discarded the custom of sprinkling ashes as a mere formality, devoid of any spiritual worth. With us the day is observed by a special service.

Its message is a call to spiritual self-examination and repentance. Passion Week. This is often confounded with Holy Week. Passion Week is the week preceding Holy Week. This week is observed in commemoration of the beginning of the bodily violence which our Savior had to endure. The gospel for the Sunday of this week says: "Then took they up stones to cast at him." Up to this time they had done him no personal injury, but from henceforth they stopped at nothing short of the most malignant violence.

Holy Week. Other names for this week are Great Week or Silent Week. This week has always been distinguished by daily public worship. It has several prominent days. It begins with Palm Sunday, which since the sixth century has been kept in honor of our Savior's triumphal entrance into Jerusalem. This is a favorite day for confirmation in our church. Maundy Thursday or Holy Thursday commemorates the institution of the Lord's Supper. It is customary with us to celebrate the Holy Communion on that day. One of the most impressive days of Holy Week is Good Friday. This day is observed in remembrance of our Savior's suffering and death on the cross. The services of this day are perhaps more solemn than on any day in the year. The Saturday following is called the Great Sabbath, and commemorates our Savior's rest in the tomb. In the early church it was a favorite day for baptisms.

The value of Lent does not simply lie in this that it commemorates the great historical facts of our redemption. Its chief importance lies in the great spiritual opportunities which it brings to us. A true observance of Lent does not consist in fasting and abstaining from certain pleasures, but in the use of the word of God, the Sacraments, prayer, and meditation. Lent is not a formality, but a season of spirituality.

Easter.

We now come to the oldest season of the church year. If Christmas is the season of joyful gladness, then Easter is the festival of triumphant victory. The word "Easter" is supposed to have been derived from Eastr or Ostra, the name of a pagan goddess, whose festival occurs about the time of the spring equinox.

The keynote of the whole season is resurrection, life, light, joy. "It is the sunrise of the golden age," "the inspiration of all human hope, the seal of man's salvation." "It is God's Amen to Good Friday." It is the final proof of the divine sonship of Jesus. Without Easter there could be no Christian faith, no Christian church, no Christian life.

The resurrection of Jesus stands out as one of the great redemptive facts. It is God's assurance to man that all that Jesus did and suffered was satisfactory and well-pleasing to him. Easter's message to us is a message of new life. It promises us that because he lives we shall live also. It declares that the grave is not the end of human existence, but that we shall live again. It is God's answer to the question, "If a man die, shall he live again?"

Ascension Day.

Forty days after Easter is Ascension. This day is observed in memory of our Lord's ascension into heaven. While the day marks a very important event in the history of redemption, yet it has never taken rank with the other seasons of the church year. The observance of Ascension is not mentioned until the year 407 A. D.

Ascension Day has a great spiritual value to the Christian. It should wean him away from the things of earth. It should give him an earnest longing for heaven. It should urge him to become more sanctified through the Holy Spirit and to live a holy life

here on earth and finally be with his ascended Lord in heaven.

Pentecost Whitsunday.

This is one of the earliest of the Christian festivals. It derives its name from the Greek word Pentecost, because it is the fiftieth day after Easter. The title Whitsunday has several explanations, but probably is so called from the fact that on this day the catechumens appeared in their white robes for the last time. Pentecost is the birthday of the Christian church. It commemorates the fulfillment of the Savior's promise of the Comforter.

Pentecost assures us of the presence of this Spirit of God. It promises us that as we go forward in our Christian life that God's Spirit shall go with us and that he shall guide us into all truth.

Trinity.

During the tenth and eleventh centuries the church began to celebrate a feast in honor of the Holy Trinity. At first various times were chosen for this feast. Finally in the fourteenth century the Sunday following Pentecost was selected as the time for this celebration. A more appropriate time could hardly have been selected. The outpouring of the Holy Spirit on Pentecost suggests that the revelation of the Holy Trinity is now complete. This Sunday has been a favorite time for the ordination of ministers.

"Like a jewel resplendent in the crown of the church gleams the festival known as 'Trinity Sunday.' It lifts the veil and, behold, we have before us the vision of the great white Throne—the seat of the blessed Trinity—Father, Son and Holy Ghost—the vision of the perfection of love. The doctrine of the Holy Trinity is the doctrine of the eternal Love of God."

Sundays after Trinity.

The first half of the church year, the festival part, closes with Trinity Sunday. From this time to Advent the year has not been fully developed. The twenty-seven Sundays after Trinity have each their gospel and epistle, but it is difficult to say just what rule was followed in their selection.

Reformation Day.

This day is observed in commemoration of the great work of the Reformation in the sixteenth century. October 31 is set apart as Reformation Day, that being the day on which Luther nailed up his famous ninety-five theses. The day deserves to be more generally observed by all Protestants, for it marks the beginning of all Protestantism and modern religious liberty.

The day affords an opportunity for the review of the principles of the Reformation rather than a glorification of Luther or the Lutheran church. It should be utilized to lead us back to the historical foundations of our church. The Reformation reminds us of the great spiritual privileges we enjoy under God's providence. Modern civil and religious freedom are the results of the Reformation, and our celebration should take these into consideration.

Thanksgiving Days of Humiliation and Prayer.

There are certain days which our rulers call upon us to observe. Such days are Thanksgiving Day and days of prayer. Our American Thanksgiving Day is too often observed as a day of sport rather than thanksgiving. We are glad to say that in our Lutheran church this day is more and more being observed by special services in the house of God.

Days of prayer to avert war or calamities occur, and our church always responds to the call of our rulers in this matter.

When properly understood and rightly used, the church year becomes a perennial fountain of blessing to the individual Christian as well as to the church. May this year bring you an abundance of grace!—Chicago Committee.

The Pacific Lutheran Academy

Business College

A Christian School for Young Men and Women

Prepares thoroughly for any College. Fully accredited by University of Washington. Twenty-one years' experience.

COURSES:

College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, Music, Practical Architecture, Special Course for Foreigners.

Winter Term opens November 27.

Enter any time.

Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel. Tuition, board, room, and washing for 36 weeks \$180, 18 weeks \$95.

Send for Circulars Free.

Address

N. J. HONG, Principal, Parkland, Wash.